

РЕШЕНИЕ

№ 491

гр. Варна, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария К. Терзийска

при участието на секретаря Мая Т. И.а
като разгледа докладваното от Мария К. Терзийска Търговско дело № 20223100900205 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе пред вид следното:

Производството е образувано по искова молба на Г. Д. И., гр. ***, обл. Варна, с която е предявен иск по чл. 405, ал. 1 от КЗ против ЗАД „Армеец“ АД, гр. София, за осъждане на застрахователя да заплати на ищеца, в качеството му на застрахован собственик, обезщетение в общ размер на 66 172 лева, договорено по застрахователна полица „Каско“ № *****, сключена на 18.03.2021 г. между ответното дружество и „ЛЕОН КАРС“ ЕООД, изменена с Анекс № 2/04.10.2021 г., за покрит риск „тотална щета“ при ПТП, настъпило на 01.10.2021 г., на път I-5, км 123+270м, гр. Дряново в посока гр. Велико Търново, с участие на лек автомобил „Мерцедес“, модел „S 350“, с рег. № *****, управляван от Д. Г. Д., което обезщетение включва сумата от 65 500 лева, представляваща застрахователна стойност на автомобила, както и сумата от 672 лева, представляваща разноски за пътна помощ.

В исковата молба ищецът твърди, че на 01.10.2021 г., на път I-5, км 123 + 270м гр. Дряново в посока град Велико Търново, управлявания от Д. Г. Д. л.а. „Мерцедес“, модел „S 350“, с рег.№ *****, при навлизане в дясна крива, поради неравност на пътя, губи управление на автомобила, излиза вляво от пътното платно и настъпва ПТП. Твърди се движение на автомобила, собственост на ищеца, със съобразена пътна скорост към момента на удара. По повод на настъпилото ПТП е съставен протокол № 1089727 от 01.10.2021 г. от авто-контрольор при РУ гр. Дряново при ОД на МВР – гр. Габрово, в който Д. Г. Д., син на ищеца, е посочен като виновния водач за същото. На лицето е съставен АУАН № 332464/01.10.2021 г., в който е отразено, че след техническа проверка не се установява наличие на алкохол в кръвта на водача. Твърди се, че за увредения л.а. „Мерцедес“, модел „S 350“, с рег.№ *****, управляван от Д. Г. Д., е сключена застраховка „Каско“, полица № *****/18.03.2021 г. при ответното дружество със срок на валидност една година – до 18.03.2022 г. Ищецът предявил претенцията си за изплащане на

обезщетение пред ответното дружество. По случая била заведена щета с No *****, по която застрахователят след извършени няколко огледа не изплатил обезщетение и към момента на депозиране на исковата молба. С уведомително писмо с изх. № 100-5359/25.11.2021 г. застрахователят отказал изплащане на обезщетение с аргумента, че съгласно т. 14.5 от ОУ към застраховка „Каско“ не дължи обезщетяване на тези увреждания на автомобила, които са настъпили вследствие на умишлени или с груба небрежност действия на застрахования, член на неговото семейство, негов служител, трето ползващо МПС лице, водача на МПС и др., чиито действия са предизвикали застрахователното събитие, като се позовава на движение с несъобразена скорост от водача на застрахования автомобил. Твърдят се увреждания на следните детайли на автомобила, получени вследствие на ПТП: облицовка предна броня; носач предна броня; фар ляв; емблема мерцедес; облицовка средна; абсорбер предна броня; крака сензор защитна решетка; държач броня преден среден; решетка радиатор к-т; решетка предна броня; държач броня външен преден ляв; държач броня външен преден десен; водач броня преден ляв; водач броня преден десен; рамка радиатори; калник преден десен; подкалник преден десен ПВЦ; облицовка праг ляв; капак ляво огледало; мигач ляв; рамка ляв фар; врата предна дясна; огледало дясно без кап.; стъкло предна дясна врата; дръжка външна предна дясна врата; врата задна дясна; стъкло тонирано задна дясна врата; лайсна задна дясна, външна водобран.; десен еърбег прозорец; еърбег преден десен страничен; еърбег заден десен страничен; еърбег страничен водач; колан предпазен преден десен; носач долен десен за колан; лайсна декоративна задна средна; лайсна декоративна задна лява; лайсна декоративна задна дясна; джанта предна лява; гума предна лява „Пирели“; врата предна лява; колонка предна дясна горна част; облицовка задна долна; капак преден. Като се позовава на изготвена извън настоящото производство частна автотехническа експертиза ищецът сочи, че общата сума за ремонт на увредените части възлиза на 49 680.07 лева, а стойността на автомобила е 65 500 лева. Претендира, че е налице хипотезата на „тотална щета“, тъй като разходите, необходими за ремонт на процесното МПС надвишават 70 % от неговата стойност. Претендира стойността на автомобила от 65 500 лева, както и сумата от 672 лева, платена за услугата пътна помощ.

Правна квалификация на правата: **чл. 405, ал. 1 от КЗ.**

В отговор, ответникът ЗАД „Армеец“ АД оспорва предявения иск с доводи, че събитието, за което се претендира обезщетение, е проявление на изрично изключен риск по силата на т. 14.5. от общите условия, които ищецът е декларира, че приема с подписване на процесната полица. Според т. 14.5. от ОУ не се покрива пълна загуба или частична щета на застрахованото МПС, причинени от или вследствие на умишлени или с груба небрежност действия на застрахования, член на неговото семейство, негов служител, трето ползващо МПС лице, водача на МПС. Ответникът претендира, че водачът на застрахованото МПС се е движил с несъобразена с релефа на местността и със състоянието на пътя скорост, с което е проявил груба небрежност за настъпване на ПТП. На самостоятелно основание претендира, че е налице изключен от покритието риск и поради липса на правоспособност на водача на застрахованото МПС за управлението му, доколкото същият притежава чуждестранно свидетелство за управление на МПС. Счита, че при управление на автомобила с допустимата за пътния участък скорост ПТП не би настъпило или претърпените вреди щяха да бъдат по-леки. Соци се, че във

връзка с подаденото от ищеца уведомление от 04.10.2021 г. за настъпило ПТП застрахователят е образувал преписка по щета № *****, по която след извършен оглед на застрахованото МПС от експерти на застрахователя, до ищеца е изпратено уведомително писмо с изх. № 100-5359/25.11.2021 г., с което е изразено становище за отказ за изплащане на застрахователно обезщетение, тъй като е налице изключение от застрахователното покритие – действия на застрахования, извършени с груба небрежност. Същите се изразяват в нарушение на правилата на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, тъй като става дума за управление на застрахованото МПС със скорост значително над регламентираната за съответния пътен участък, при несъобразяване на вертикалната и хоризонталната пътна сигнализация. На следващо място, ответникът оспорва дължимостта на застрахователно обезщетение, поради неизпълнение от страна на застрахования на договорните му задължения, регламентирани в т. 50.2., 50.3. и т. 50.5. от ОУ. В тази връзка ответникът претендира, че неизпълнението на договорните задължения е значително по смисъла на чл. 408, ал. 1, т.3 от КЗ и като такова е основание за пълен отказ за изплащане на обезщетение на основание чл. 50.9. от ОУ, вр. чл. 395, ал. 1 и ал. 4 от КЗ. Като е управлявал застрахованото МПС със скорост значително над допустимата за процесния участник застрахованият е нарушил задълженията си, регламентирани в посочените разпоредби от ОУ. Като се позовава на изричното договаряне между страните на изключенията от застрахователното покритие рискове, както и на включването в съдържанието на ОУ към договора на задължението на застрахования да вземе мерки за предпазване на застрахованото имущество от вреди, ответникът твърди липсата на основание за изплащане на обезщетение по процесната щета предвид твърдяното поведение на водача на застрахованото МПС, съставляващо груба небрежност.

В условията на евентуалност, ответникът счита, че претендираното обезщетение е в завишен размер с оглед твърдяното неизпълнение на уредените в т. 50.2., 50.3. и т. 50.5. от ОУ към договора задължения на застрахования, като същото претендира да бъде намалено с 80 % с оглед изключителния принос на ищеца за настъпване на ПТП. В евентуалност застрахователят сочи, че действителната стойност на вредите на застрахования автомобил е по-ниска от претендираната, същата следва да се определи към датата на процесното събитие, за което отправя съответно доказателствено искане. В условията на евентуалност ако се приеме, че разходите за възстановяване на автомобила надвишават 70 % от действителната му стойност, твърди, че регистрацията на автомобила не е прекратена на основание „тотална щета“, поради което не е в забава. В евентуалност претендира, че размерът на застрахователното обезщетение следва да се определи след приспадане стойността на запазените части, с оглед забраната за неоснователно обогатяване на собственика. В условията на евентуалност, релевира възражение за прихващане, което по естеството си представлява оспорване размера на претенцията с твърдения за вече изплатени суми за застрахователни обезщетения по полицата в общ размер на 2 188.10 лева, от които 1 898.02 лева, изплатени по преписка по щета № ***** и сумата от 290.08 лева, изплатено обезщетение по преписка по щета № *****. Соци се, че е извършено едно плащане на 20.12.2021 г. в общ размер на 2 188.10 лева, след което процесният автомобил не е дозастрахован. Не твърди наличие на насрещно изискуемо вземане. Оспорва претенцията за изплатени суми за пътна помощ, поради липса на застрахователно покритие,

както и размера на същата с оглед ограничението на предвидените разходите за транспортиране в т. 70 от ОУ – до 250 км, доколкото видно от представената по делото фактура се претендира обезщетение за изминати 270 км. Поради изложеното, моли за отхвърляне на предявения иск като неоснователен, евентуално за намаляване на претендираното обезщетение по изложените аргументи.

В допълнителната искова молба и допълнителен отговор страните поддържат аргументите си.

В съдебно заседание страните, чрез процесуални представители, поддържат собствените си твърдения и заявени на това искания. Всяка от страните поддържа и искане за присъждане на разноски.

Ищецът, в писмена защита, поддържа изложеното в исковата молба, като настоява, че процесното ПТП е настъпило следствие неравност на пътното платно, като моли претенцията му да бъде уважена изцяло.

Съдът като съобрази твърденията на страните, предметните предели на производството и след съвкупен анализ на доказателствения материал, **приема за установено следното:**

1. По фактите.

Съдът е обявил за безспорни факти на страните следните: на 01.10.2021 г. около 16:45 ч. на път I-5, км 123+270м, гр. Дряново в посока гр. Велико Търново е настъпило ПТП с лек автомобил марка „Мерцедес“ с рег. № *****, собственост на Г. И., който към момента на ПТП е управляван от водача Д. Д.; към момента на ПТП лекият автомобил е бил застрахован по застраховка „Каско“, полица № *****, сключена на 18.03.2021 г. между ответното дружество и „ЛЕОН КАРС“ ЕООД, изменена с Анекс № 2/04.10.2021 г., със срок на действие до 18.03.2022 г., която към момента на ПТП е била валидна.

От доказателствата отделно се установява, че общите условия към сключената застраховка „Каско“ са приети от застрахователят собственик, видно от представената и подписана от последния застрахователна полица, в която изрично е посочено, че същите са неразделна част от застрахователния договор. От представения по делото Анекс № 2/04.10.2021 г. към сключената застраховка се установява, че именно ищецът е застраховащо лице, в качеството му на нов собственик на застрахования автомобил, който също е подписал, че приема условията на застрахователния договор, включително и Общите условия, като неразделна част от него. По делото са представени доказателства за завеждане на претенцията по застраховка от страна на ищеца пред застрахователя. Видно от представената застрахователна полица за застраховка „Каско“ и „Злополука“, страните са договорили покритие Клауза „П“ – Пълно Каско, която според т. 12 от Общите условия покрива пълна загуба или частична щета на застрахованото МПС, причинени от всички рискове в клауза „М“, „Ч“ и „К“, описани в Общите условия, като посочената застрахователна сума е в размер на 65 000 лева. Видно от уведомително писмо изх. № 100-5359/25.11.2021 г. застрахователят отказва изплащане на обезщетение по образуваната преписка по щета № *****, с аргумент, че настъпилото застрахователно събитие представлява изключен риск съгласно т. 14.5. от Общите условия. Позицията на Позицията се на назначена независима автотехническа експертиза, според заключението на която водачът на МПС е шофирал с несъобразена скорост от около 140 км/ч, като същият сам се е

поставил в невъзможност да избегне ПТП.

От представения Протокол за ПТП № 1089727 се установява, че процесното ПТП е настъпило на 01.10.2021 г. около 16:45 ч. на път I-5, км 123+270м, гр. Дряново в посока гр. Велико Търново, като автомобилът е бил управляван от Д. Д., а като причина за настъпилото произшествие е посочено, че водачът на МПС не избира скоростта си на движение съобразно релефа на местността, като преди навлизане в дясна крива не успява да намали скоростта си или да спре, излиза вляво от пътното платно и реализира ПТП с материални щети. В протокола е посочено, че местопроизшествието е посетено на място, същият е подписан от водача на МПС без забележки. В последствие му е съставен АУАН за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, също подписан от него без възражения.

По делото е представено копие на образуваната административно-наказателна преписка по случая, от чийто материали следва извод, че с Наказателно постановление № 21-0258-000335, издадено от ОД на МВР Габрово- РУ Дряново, на водача е наложено административно наказание глоба за извършено административно нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, което към настоящият момент не е влязло в сила.

От изисканото и представено по реда на чл. 192 от ГПК свидетелство за управление на МПС, се установява, че водачът на автомобила Д. Д. притежава валидно СУМПС, издадено от Великобритания със сериен номер *****.

По делото е представена и справка от АПИ, според която при 123 км и 473 м на път I-5, посока от гр. Дряново към гр. Велико Търново е имало знак АЗ „Последователни опасни завой, първият от които е надясно“ и знак В24 „Забранено е изпреварването на моторни превозни средства, с изключение на мотоциклети без кош и мотопеди“. Следващият пътен знак по посоката на движение на автомобила при 123 км и 270 м /мястото на ПТП/ е знак А 28 „Кръстовище с път без предимство отляво“, след мястото на процесното ПТП при 123 км и 144 м на една пътна стойка е имало знак В 26 „Забранено е движение със скорост по-висока от означената“ – 60 км/ч, както и знак В 24 „Забранено е изпреварването на моторни превозни средства, с изключение на мотоциклети без кош и мотопеди“.

Съгласно показанията на разпитания в открито съдебно заседание свидетел Д. Д. – шофирал автомобила при процесното ПТП, същият твърди, че не е изпреварвал, движил се е с нормална скорост от около 120 км/ч, доколкото не е познавал пътя и е имало завой. Твърди, че дясната лента, по която се е движел е била пропаднала с около 15 – 20 см, като заявява, че неравността е била в самия завой и не се е виждала, респективно при липса на обозначителна табела, не е могла да бъде избегната.

Според заключението по назначената САТЕ, което съдът намира за обективно и компетентното изготвено, автомобилът се е движил от гр. Дряново посока към гр. Велико Търново, като точката на ПТП е непосредствено преди навлизане в населено място – село Зая. Пътното платно е било съставено от две срещуположни за движение пътни ленти, разделени с комбинирана бяла линия в правия участък и единична бяла непрекъсната линия в зоната на десния завой. Вещото лице констатира, че пътното платно е било асфалтово, сухо, с добра видимост, като е имало пътни знаци на правия пътен участък, които са сигнализирали за предстоящите десен и ляв завой преди село Зая. Няма данни за поставени табели, ограничаващи скоростта на движение под 90 км/ч. Съгласно заключението произшествието е настъпило

след навлизане на автомобила в кривата на десен завой, с пресичане на разделителната маркировка, навлизане в ширината на лява пътна лента и удар в кР. на метална предпазна мантиanela, разположена в левия банкет. След това автомобилът е продължил движението си до крайно установяване на около 17 метра след точката на удара в лява залесена част, след ляв банкет. Вещото лице констатира, че загубата на устойчивост на автомобила е настъпила поради движение с висока скорост, непозволяваща движение по дясната крива на завоя, скорост, която не е била съобразена с пътния участък и която е била по – висока от критичните 120 км/ч за същия. Разрешената скорост на движение в района на местопроизшествието е била 90 км/ч, а минималната скорост, с която се е движил автомобилът преди удара и по-конкретно към началото на опасната ситуация е била 145.54 км/ч. Според вещото лице при шофиране с позволената за участъка скорост, автомобилът е могъл да избегне удара и да навлезе и излезе от десния завой без да предизвика ПТП. Заключениеето сочи, че в резултат на ПТП, по автомобила са нанесени щети предимно в предната лява част и лявата странична част, влязла в контакт с лявата мантиanela, като действителната стойност на процесното МПС към датата на ПТП е определена на 67 246 лева, а стойността необходима за ремонт е в размер на 49 570.72 лева.

В открито съдебно заседание вещото лице поддържа заключението по изготвената САТЕ, като по повод направените изявления от свидетеля относно наличието на неравност на пътя допълва, че видно от спирачните следи, оставени на местопроизшествието, автомобилът все още не е бил навлязъл в десния завой, където според свидетеля се е намирала сочената неравност. Поддържа, че скоростта на автомобила е била около 145 км/ч, като заявява, че ако в действителност шофьорът се е движел с 120 км/ч, същият е имал възможност, като намали скоростта, да изпълни дясната крива на завоя и да премине пътния участък. Вещото лице твърди, че не е забелязало неравност на пътя, но дори и да е имало такава, то тя следва да е била преди завоя, доколкото от спирачните следи се установява, че автомобилът е напуснал дясната лента за движение преди да навлезе в завоя. Според вещото лице ако е имало неравност, през която автомобилът е преминал, същата би дестабилизирила последния, но при такава ситуация оставените следи биха били прекъснати, а в конкретния случай се установява, че са налице: /цитат/ „категорични следи, които на снимките са абсолютно прави“ /край на цитата/. Според вещото лице в радиус от 2 км преди процесното ПТП не е имало знаци, които да ограничават скоростта на движението над 60 км/ч, при което твърди, че ограничението е било от 90 км/ч.

2. По правото.

За ангажиране отговорността на застрахователя по чл. 405 от КЗ следва да са реализирани всички елементи от фактическия състав, а именно: наличие на валидно застрахователно правоотношение между страните по спора; настъпило застрахователно събитие, в периода на застрахователното покритие, което да представлява покрит риск по застрахователното правоотношение; наличие на вреди, настъпили в резултат на застрахователното събитие, както и установяване изправност на застрахования като страна по правоотношението, включително установяване на обстоятелството, че е уведомил застрахователя за настъпилото събитие.

В конкретния случай и съгласно разпределената доказателствена тежест, ищецът следва да докаже при условията на пълно и главно доказване

елементите от визирания фактически състав, а ответникът следва да установи основателността на противопоставените възражения за изключен застрахователен риск, включително всички наведени възражения за отпадане, респективно намаляване на отговорността си.

Както съдът посочи, искът е насочен срещу застраховател по валидно действащ между страните застрахователен договор, годен да ангажира отговорността му. Представени са доказателства за завеждане на претенцията по застраховка съобразно изискванията на чл. 380 от КЗ, обуславящи допустимост и на исковата претенция.

Спорно в настоящия случай е дали настъпилото застрахователно събитие представлява покрит риск по сключения между страните договор или отговорността на застрахователя следва да бъде изключена на посочените от него основания.

С оглед разрешаване основния въпрос по делото, следва да се изясни обстоятелството относно приложението на представените Общи условия, в които са уговорени видовете покрити рискове, както и случаите на изключени такива. В тази връзка съдът намира, че представените от страна на ответника Общи условия, представляват неразделна част от договора, сключен между страните. Ищецът не се противопоставя на приемането им като доказателства по делото нито твърди, че застрахователят не е изпълнил задълженията си по чл. 348 от КЗ.

1. По възражението за изключен риск по т. 14.5 от Общите условия към договора, поради груба небрежност на водача на застрахованото МПС.

Съгласно т. 14.5 от Общите условия към Застраховка „Каско“ не се покриват пълна загуба или частична щета на застрахованото МПС, причинени от или вследствие на умишлени или с груба небрежност действия на застрахования, член на неговото семейство, негов служител, трето ползващо МПС лице, водач на МПС, превозваните с МПС лица, чиито действия са предизвикали застрахователно събитие. Съгласно трайно установената съдебна практика при сключване на договори за застраховка страните са свободни сами да изберат дали да застраховат определен риск или не, поради което и с оглед извода на съда за приложимост на Общите условия, следва да се приеме, че страните по своя воля са избрали да не застраховат събития, настъпили вследствие на груба небрежност. Клаузата не може да се приеме за нищожна, защото и чл. 408 от КЗ допуска хипотези на изключване отговорността на застрахователя. Цитираната договорна клауза не противоречи и на разпоредбата на чл. 395 ал.4 от КЗ, според съдържанието на която застрахователя може да откаже изплащане на обезщетение при неизпълнение на задължение по ал.1, ако това е предвидено в договора. В т.50 от общите условия са разписани както задължението на застрахования да пази имуществото от вреди /така както е посочено в чл. 395 ал.1 от КЗ/, така и да спазва стриктно правилата за движение по ЗДвП. Само ако не е предвидено в договора следва да се приложи чл. 396 ал.2 от КЗ за намаляване на застрахователното обезщетение при преценка на фактите по конкретния случай в контекста на значимостта им за интереса на застрахователя.

В конкретния случай и доколкото ответното дружество се позовава на изключен риск именно поради наличие на груба небрежност, в негова тежест е да установи, че водачът на МПС е проявил такова субективно отношение,

което от своя страна е довело до настъпване на застрахователното събитие. Ако небрежността е неполагане на дължимата от добрия стопанин грижа, то „грубата небрежност“ според възприетото в съдебната практика е неполагане на грижа, която би положил и най-небрежния човек, изправен да действа при подобни условия.

Съдът настоява, че само по себе си управлението на МПС със скорост над допустимата не може дефинитивно да се приеме за проява на груба небрежност без да се отчетат в съвкупност спецификите на конкретния казус.

В настоящия случай, от назначената по делото и приета, като обективна и компетентно изготвена САТЕ се установява, че водачът на автомобила е шофирал преди удара с най-малко 145 км/ч при ограничение от 90 км/ч, като според заключението на вещото лице ПТП се дължи именно на несъобразена скорост. Съдът намира, че водачът е могъл и е бил длъжен да съобрази поведението си с конкретния пътен участък, като не превишава максимално разрешената скорост на движение и съобрази сигнализиращите знаци за предстоящи завой. Движение с близо 55 км/ч над ограничението не може да се съотнесе към проявна форма на неволна разсеяност на водача. Не трябва да се пренебрегва и факта, че процесното ПТП е станало непосредствено преди навлизане в населено място, като дори самият водач признава, че е карал със скорост над позволената, а именно със 120 км/ч. Обстоятелството, че по време на настъпване на застрахователното събитие пътната настилка е била суха и е имало ясна видимост, в допълнение потвърждават извода за значително завишената скорост, с която се е движел автомобилът преди сблъсъка. Твърдението на водача, че преминава през непознат за него път при признание, че е шофирал с над позволената по закон скорост сочат на самонадеяност, доколкото и най-небрежния водач не би управлявал МПС в непознат участък със завой със скорост от 145 км/ч, която дори превишава позволената за шофиране по автомагистрала. Според вещото лице критичната скорост за завоя е 120 км/ч, но както сочи, дори и при такава скорост водачът е могъл да отнеме от скоростта и да изпълни десния завой, от което следва извод, че скоростта на автомобила е била в пъти над твърдяната от шофьора. Съдът не кредитира показанието на свидетеля за наличието на слягане на пътното платно, довело до дестабилизация на автомобила и станало причина за ПТП. Според показанията на свидетеля, неравността се е намирала в самия десен завой, а според вещото лице автомобилът е напуснал дясната лента преди да навлезе в десния завой. Наред с изложеното вещото лице твърди, че оставените ясни „абсолютно прави“ следи от спирачен път сочат, че автомобилът не е преминал през неравност, в който случай следите биха били прекъснати поради дестабилизация на МПС. С оглед горното, настоящият състав намира, че процесното ПТП е настъпило в резултат на проявена груба небрежност от страна на водача на застрахованото МПС, поради което и е налице изключен риск по т. 14.5 от Общите условия към сключената застраховка „Каско“. При това отговорността на застрахователя по претенцията отпада, а заявената претенция се явява неоснователна.

2. Относно възражение за изключен риск поради липса на валидно СУМПС на водача:

От представеното по делото СУМПС на водача на застрахованото МПС се установява, че същото е издадено във Великобритания, поради което и приложение следва да намери разпоредбата на чл. 162, ал. 1 от ЗДВП, според която българските граждани могат да управляват моторни превозни средства

на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава-членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. Видно от представената и приета по делото справка, издадена от ОДМВР – Варна /л. 119/ за задгранични пътувания на водача на застрахованото МПС – Д. Д., се установява, че последното влизане в страната на лицето преди настъпване на процесното ПТП /01.10.2021 г./ е било на 27.07.2021 г., а именно преди изтичането на допустимите 3 месеца по закон, в които Д. Д. е имал право да шофира на територията на България с чуждестранно издадено СУМПС. Предвид изложеното възражението на ответното дружество за изключен риск на посоченото основание се явява неоснователно. За пълнота и съгласно чл. 162, ал. 4 от ЗДвП, доколкото Великобритания е страна по Конвенцията за движението по пътищата и предвид обстоятелството, че свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към Конвенцията, следва да се приеме, че дори и да бяха изтекли цитираните в ал. 1 срокове, то лицето би могло да замени чуждестранното СУМПС с българско такова и без полагане на изпит.

Предвид изводите за недължимост на застрахователно обезщетение, съдът намира за безпредметно да обсъжда въпросите по размера на застрахователното обезщетение, вкл. възможността за намаляване на застрахователното обезщетение, необходимостта от дозастраховане, както и преценка стойността на запазените части с оглед твърденията за наличие на тотална щета на застрахования автомобил.

С оглед изхода на спора, разноски се следват в полза на ответното дружество, съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК в размер на 625 лева, от които 100 лева за юрисконсултско възнаграждение, 520 лева депозит за САТЕ, както и 5 лева държавна такса за издаване на съдебно удостоверение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от Г. Д. И., ЕГН *****, гр. ***, обл. Варна, иск с правно основание чл. 405, ал. 1 от КЗ против ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907, гр. София, за осъждане на застрахователя да заплати на ищеца, в качеството му на застрахован собственик, обезщетение в общ размер на 66 172 лева, договорено по застрахователна полица „Каско“ № *****, сключена на 18.03.2021 г. между ответното дружество и „ЛЕОН КАРС“ ЕООД, изменена с Анекс № 2/04.10.2021 г., за покрит риск „тотална щета“ при ПТП, настъпило на 01.10.2021 г., на път I-5, км 123+270м, гр. Дряново в посока гр. Велико Търново с участие на лек автомобил „Мерцедес“, модел „S 350“, с рег. № *****, управляван от Д. Г. Д., което обезщетение включва сумата от 65 500 лева, представляваща застрахователна стойност на автомобила, както и сумата от 672 лева, представляваща разноски за пътна помощ.

ОСЪЖДА Г. Д. И., ЕГН *****, гр. ***, обл. Варна **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907, гр. София сумата от 625 /шестстотин

двадесет и пет/ лева, представляващи сторените в настоящото производство разноси, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд – Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____